

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 749/2005**ze dne 18. května 2005,****kterým se mění nařízení (EHS) č. 2131/93, kterým se stanoví postupy a podmínky pro uvedení do
prodeje obilovin ze zásob intervenčních agentur**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na článek 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(4) Aby byly zjednodušeny a harmonizovány postupy při prodeji obilí určeného na vývoz, je třeba vyjasnit postup uvolňování jistot podle článku 17 nařízení (EHS) č. 2131/93 na základě ustanovení nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty ⁽³⁾, zejména pokud jde o prokázání splnění celních formalit při dovozu do třetích zemí.

(5) Nařízení (EHS) č. 2131/93 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

(1) Nařízení Komise (EHS) č. 2131/93 ⁽²⁾ stanoví postupy a podmínky pro uvedení do prodeje obilovin ze zásob intervenčních agentur.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

(2) V členských státech, které nemají námořní přístavy, jsou účastníci nabídkového řízení znevýhodněni vyššími náklady na přepravu obilovin uváděných na trh. Kvůli těmto nákladům je vývoz obilovin z dotyčných členských států ztížen, což vede zejména k delšímu intervenčnímu skladování a dodatečným nákladům z rozpočtu Společenství. V článku 7 nařízení (EHS) č. 2131/93 je proto v určitých případech stanovena možnost financovat nejnižší náklady na přepravu mezi místem skladování a místem výjezdu, aby byly nabídky srovnatelné.

(3) Chorvatské přístavy Rijeka a Split byly před přistoupením zemí střední Evropy k Unii tradičními vývozními přístavy pro tyto země. Je proto třeba zařadit Rijeku a Split mezi místa výjezdu, která mohou být brána v úvahu pro výpočet nákladů na přepravu, které je možno uhradit v případě vývozu.

Článek 1

V článku 7 nařízení (EHS) č. 2131/93 se odstavec 2a nahrazuje tímto:

„2a. Pokud členský stát nemá žádný námořní přístav, může být podle postupu v odstavci 1 rozhodnuto učinit odchylku od odstavce 2 a stanovit, že v případě vývozu z určitého námořního přístavu se uhradí nejnižší náklady na přepravu mezi místem skladování a místem skutečného vývozu až do horní hranice stanovené v oznámení o nabídkovém řízení.

Pro účely tohoto odstavce je možné považovat rumunský přístav Constanta a chorvatské přístavy Rijeku a Split za místa výjezdu.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 191, 31.7.1993, s. 76. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2045/2004 (Úř. věst. L 354, 30.11.2004, s. 17).

⁽³⁾ Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 671/2004 (Úř. věst. L 105, 5.10.2004, s. 5).

Článek 2

V článku 17 nařízení (EHS) č. 2131/93 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jistota podle druhé odrážky odstavce 2 se uvolní pro množství, pro něž:

— byl předložen důkaz, že produkt není nadále vhodný pro výživu lidí nebo zvířat,

— byl předložen důkaz, že byly splněny celní formality pro vývoz mimo celní území Společenství a celní formality pro dovoz do některé ze třetích zemí stanovené v rámci nabídkového řízení. Důkazy o vývozu mimo celní území

Společenství a o dovozu do některé ze třetích zemí se předloží způsobem upraveným v článku 7 a čl. 16 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 800/1999,

— osvědčení nebylo vydáno v souladu s ustanoveními článku 49 nařízení (ES) č. 1291/2000,

— smlouva byla vypovězena v souladu s čl. 16 čtvrtým pododstavcem.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. května 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise
